

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Johannis Buxtorfi[i] Lexicon Hebraicum Et Chaldaicum

Buxtorf, Johann

Basileae, 1615

[n]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70128](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70128)

- הדר** m. Honor, Decus, Decor, Majestas: *Construct.*
וּמְהַדֵּר נֶאֱמַר Et propter decorem excellentia ejus, Jesa. 2.
 v. 10: Aff. **הֲדָרִי** Decorem meum, Mich. 2. 9: Plur. *Constr.*
בְּהֲדָרֵי קֹדֶשׁ In decoris, scil. locis, sanctitatis, Psal. 110. 3.
- הדר** m. idem: *Constr.* **הֲדָר מַלְכוּת** Decorem regni sive
 regium, Dan. 11. 20. Chald. **הֲדָרָא** Decorem, Dan. 5. 18.
 Affix. **הֲדָרִי וְנֹיֵי** Decor meus & splendor meus,
 Dan. 4. v. 33.
- הֲדָרָה** f. idem: *Constructum*, **בְּהֲדָרָה קֹדֶשׁ** In decoro san-
 ctitatis, Psalm. 29. 2.
- הַדְרוּם** m. p. Tortuosa, Inæqualia. **וְהַדְרוּם אֲשֶׁר** Et
 tortuosa rectificabo, Jesa 45. 2: ex usu Chaldaico. Nam
הֲדָר Redire, Reverti: unde **הֲדָרוּם** Tortuosum, Re-
 flexum & variè rediens.
- הָהָה** Ah, vox naturalis dolentis, Ezech. 30. vers. 2; aliàs
 אָהָה, ut est suo loco.
- הוּא** Ille, Ipse: **הַמְקוֹם הַהוּא** Loci illius, Gen. 32. 2:
 plur. **הֵם** Ipsi, & cum הַהוּא paragogico **הַמְּפֹרָה**, Ge-
 nes. 6. 4. Chald. **וְהוּא** Et ipse, Dan. 2. 21: plur. **הַמְּפֹרָה**
 Dan. 2. 34, & per Apocopam **הַמְּפֹרָה**, Dan. 2. 21.
- הוֹדָר** m. Decus, Decor, Gloria, Majestas, fre-
 quenter cum superiore **הֲדָר** conjungitur, ut **הוֹדָר**
וְהֲדָר Decus & majestatem. Psalm. 21. 6: Aff. **הוּא הוֹדָרָה** Heu
 decus ejus, Jerem. 2. 2. 18, cum He loci Vau: **הוֹדָרָה** Decorem
 tuum. Psal. 8. 2.
- הוּוָה** Fuit: *Partic.* **וְאַתָּה הוּוָה** Tu futurus es, Neb. 6. 6:
 וְהוּוָה **וְהוּוָה** Quid est vel superest, Eccles. 2. 22. Imp.
הוּוָה גִּבּוֹר Esto herus vel Dominus, Gen. 27. 29: & cum אֲשֶׁר
 loco הַהוּא ex forma Chaldaica, **הוּוָה אֲרֶץ** Esto terra, id est, in
 terra vel super terram, Job. 37. v. 6: **הוּוָה סֹתֵר** Esto latibuli-
 tum, Jes. 16. 4. Futur. **הוּוָה** Erit, Eccles. 11. 3. plane irregu-
 lariter pro **הוּוָה**. Chald. Præter. **הוּוָה** vel **הוּוָה** Fuit,

Esr. 5.11. scem. **היה** Erat, v. 5: **הווי** Fuiſti, Dan. 2. 31.
היו Eram, Dan. 4. 1: **היו** Fuerunt, Eſr. 4. v. 20. In fin.
להוא Ad Effendum, Eſr. 4. 10: Cum ꝑ paragogico
להיו Ad exiſtendum, Dan. 2. v. 43, aut eſt contra-
 ctum pro **להיוהיו** Ut ſint illa, cum Affixo, ſicut &
 illud **להיו לך** Tibi ad exiſtendum illa, id eſt, Tua
 ſunto, pro **להיון** Dan. 5. 17. Fut. **תהיה** Erit, Dan. 4.
 24, & in Aleph **תהיא** ſit, Eſr. 6. 8.

היה f. Arumna, Pravitas. Ezech. 7. 26. Jeſ. 47. 11.

היה f. idem: Conſtructum, **היה נפשו** Aerumnam ani-
 me ſua, Mich. 7. 9: item Subſtantia, id quod homini ex
 labore ſuo reliquum exiſtit & remanet, quaſi Exiſten-
 tiam dicas. ut Græci **εἶλα** vocant: **והיה בונדו** Et ſub-
 ſtantiam perfidorum, Prov. 10. verſ. 3. Chaldaeus **וקניני**
דרששו Et poſſeſſionem impiorum: **ובהיה** Et arumna
 ſua, Prov. 11. 6, pro **בהיה** ut R Levi complet, adjuncto
 Affixo. & ſic Chaldaus, **ובהיעיה** Et in impietate ſua:
 Conferatur etiam precedens verſus: Aff. **בהיהו** In ſub-
 ſtantia ſua, Pſalm. 52. verſ. 9: **והיה** Et arumnam meam,
 Job. 6. 2, ſcriptum cum **והיה**, legendum per **והיה**. Sic Job.
 30. verſ. 13: Plur. **היות יעברו** Donec tranſeant arumna,
 Pſalm. 57. verſ. 2, id eſt, omnis & quæq; arumna. Verbum
ההיהו, quod hic adducunt, vide infra in **ההיהו**.

היהו Nomen Dei proprium, ipſum ab eſſentia ſua denomi-
 nans, q. d. Ens, Exiſtens ab æterno & in æternum. In-
 terpres ſidus D. Johannes in principio Apocalypſeos, ſcri-
 bens: **αἰεὶν καὶ τὸ τὸ εἶναι καὶ ὁ λαὸς καὶ ὁ ἀρχαῖος** & Pax à Qui
 eſt, qui erat & qui venturus eſt, cap. 1. v. 4. Idem Deus
 innuere voluit Nomine **איהויה**, cum dicere Moſen juſſit:
איהויה אשר איהויה, & **איהויה אשר איהויה**.
 Sum qui ſum, ero qui ſum. Hinc paraphraſticè red-
 duntur in Exodo magno, Exod. 3, Paraſcha 3: Dixit
 Deus

Deus

Deus benedictus Mosi: Dic eis, אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ Ego qui fui, & ego
 idem nunc, & ego idem in futurum, & cetera. Huc
 respexit paraphrastes in Legem, qui Jonathanis titulo
 gaudet, inquit: אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ וְעַתִּיד לְמַחֲרֵי
 אֲנִי לְיָמֵינוּ Ego ille qui sum & qui futurus sum,
 milit me ad vos. R. Bechai in Exodum fol. 65. col. 4:
 Deus Benedictus (inquit) imperat tribus temporibus,
 praterito, presenti & futuro, & nomen אֱלֹהֵינוּ solum,
 complectitur tria ista tempora. Et mox; Etiam אֱלֹהֵינוּ
 אֲנִי לְיָמֵינוּ nomine appropriato (אֱלֹהֵינוּ) comprehendun-
 tur tria ista tempora ut notum est omnibus. Iude David
 Rex dixit, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ Dominus regnavit, Psalm. 97.
 vers. 1. & 99. 1. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד Dominus rex est
 in perpetuum & sempiternum, Psalm. 10. v. 16. אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ עוֹלָם Regnabit Dominus in sempiternum,
 Psalm. 146. 9. In libro שְׁעָמֵי מִצְוֹת fol. 31, horum locorum
 mysterium explicatur, his verbis: Textus hic docet de
 Deo creatore, quod est primus sine principio, & ultimus
 sine fine. Sic nomen ejus testatur de tribus existentis seu
 existendi differentiis ejus, אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ, presenti,
 praterito & futuro, qua sunt litera ipsiusmet nominis
 appropriati אֱלֹהֵינוּ, & profert tres אֱלֹהֵינוּ existen-
 tias ejus voce regni & dominii, ad indicandum, quod i-
 pse regnat & gubernat in mundo suo, sicut rex re-
 gis servos suos. Hac ibi. Ob hanc causam apud priscos He-
 braeos in majori reverentia, longèque sanctius habi-
 tum fuit, quàm reliqua Dei nomina, qua partim ab
 effectibus, partim ab attributis ejus petita sunt, & pio quo-
 dam studio ab eo pronuntiando abstinuerunt, ne quoti-
 dianò usu vilesceret & in vanum sumeretur, ut ea qua
 אֱלֹהֵינוּ אֲנִי לְיָמֵינוּ in ore sunt. Appellatum fuit אֱלֹהֵינוּ אֲנִי לְיָמֵינוּ

Nomen filii quatuor literarum, vel שם של ארבע אותיות, vel concisus, שם של ארבע, nemp: constans ex quatuor scilicet literis *Jod. He. Van. He.* Sic & Græcus τετραγράμματος dictum. Item שמה רבא Nomen magnum: שם הנכבד Nomen gloriosum: שם המיוחד Nomen appropriatum: שם המפורד Nomen separatum vel explicatum: השם Nomen illud, per synecdochem generis. Hoc postremum desumunt ex illo Levitici: ויקרב בן האשה הישראלית את השם Et execratus est filius mulieris istius Israelitidis nomen, תו ענין, *Gen. cap. 24. 11.* quod Jonathan reddidit. שמה רבא ויקריא Nomen magnum & gloriosum: Targum Jeruschalmi, שמואמפרשא Nomen explicatum. Abstinentes ergo ab ejus pronuntiatione, legerunt pro eo אדוני Adonai, cujus puncta vocalia nomini יהוה adjecta fuere, nisi quod per chatephpat ach positum sit: Sebeva simplex sub' & sic יהוה lectum & pronuntiatum fuit אדוני Adonai. At ipso nomini אדוני continuo (sine interjecto accentu distinguente, ut *Psal. 16. 2.*) antecedente vel sequente, legerunt pro eo אלהים Elohim, ejusque puncta vocalia ipsi subiecta sunt, ut יהוה אדוני, quod lectum Adonai elohim: alioquin enim bis legendum fuisset Adonai adonai. Hec inde patent quod chatephsagol proprie non competit litera', deinde ה in fine nunquam quiescit in Chirek. Præterea litera serviles בוקלם Nomini יהוה præfixa, sequuntur naturam & affectiones vocis אדני in punctatione: ut ביהוה quod legendum באדני: nam alias scribendum fuisset ביהוה ut dicitur ביהוה. Item ביהוה quod legendum באדני: nam Tzere hic ante' improprium est, & non nisi gutturalem respicit ob ejectum Dagesch. Tum etiam litera כמד post יהוה scripte, notantur cum Dagesch leni, quod non fieret, si litera א in eo nomine esset

esset quiescens, ut ex Grammaticis notum. Lectum ergo & pronunciatum fuit vel per Adonai, Dominus, vel per Elohim, Deus. LXX. Græci ante Christum semper expresserunt illud per $\alpha\delta\epsilon\iota$, non, ut verisimile est, supersticiosa Judæorum ratione moti, sed quod sua lingua neque scribere neque enunciare possent. Carent enim aspiratione in media voce, quam litera α requirit: tarent etiam valore, quam litera α in pronunciando requirit. Hinc suum ν in alienam naturam detorserunt in alienis nominibus exprimendis: ut $\Delta\delta\iota$ $\nu\eta$, David $\delta\alpha\upsilon\iota\delta$, $\nu\upsilon\delta\iota\tau\alpha\iota$. Inde etiam in Romanis $\nu\alpha\lambda\epsilon\iota$ Valerius. Reddidcrunt tamen illud per $\alpha\delta\epsilon\iota$, ut Hebræi per $\alpha\delta\alpha\iota$. Sic & in Christiana Ecclesia ab interpretibus per Dominus redditum fuit, usque ad Perrum Galatinum, ante quem non putatur aliquis scripsisse Jehova vel Jehovi. Prima hujus nominis reverentia, apud Judæos mox, ut omnia fere, in superstitionem abiit. Plebi sub pœna mortis ejus pronuntiatio vetita fuit: summi sacerdotes illud in templo Hierosolymitano, non alibi, & semel duntaxat in anno, in solenni illa benedictione populi, Num. 6. 24. 25, in festo propitiationis, pronuntiabant. Superstitio autem ut facile se dilatat, ita hinc quoque mox excrevit. Dum nomen per se & juxta suas literas pronunciari illicitum esset, efficta sunt ejus per certas literas & numeratas voces, mystica expositiones quadam, in quarum scientia magna latuerunt virtutes, magna inclusa miracula. Duae autem potissimum tetragrammati facta sunt expositiones, una per literas duodecim, altera per literas quadraginta duas, id est; per voces quasdam, quæ totidem literas continebant. Harum crebra apud Rabbinos mentio, sed rara interpretatio, quoad veritatem. De ea nisi lis esset inter ipsos, facerent virtutes, ut Moses & Christus, quos cre-

dunt vi hujus Nominis omnia sua facta miraculosa edidisse. De Mose legitur in libro Caphi pr. fol. 56.1. his verbis: ומשה לא נשתמש אל-ה בשמו הגדול וכל נפלאותיו אשר המפורש שהוא שם יהוה ואהיה אשר אהיה עשה היו בשם Moles non est usus nisi nomine isto maximo, & omnia miracula sua, quæ fecit, fuerunt per Schemhamphorasch, id est, nomen expositum, quod est ipsum nomen יהוה & Ehjeh ascher ehjeh. Quod Christus per hoc nomen quoque, miracula sua ediderit, probavit ante multos annos Furchetus, cujus locum adducit Luthetus in libro suo de Schemhamphorasch, ad quem lectorem remitto. Ejus tamen fabula illustranda causa, hoc addo, quod apud Talmudicos reperi. Ut Christus in ea historia refertur descriptum Schemhamphorasch, inclusisse in discissam cutem pedis, & ex Templo eduxisse, ut sic per ejus vim miracula postmodum ediderit: Sic legitur quidam filius Satdæ per cæsuras cutis suæ prestigias eduxisse ex Aegypto. Verba textus sunt: והוא בן סטרא Nonne filius Satdæ exportavit magias ex Aegypto per cæsuras, quas tecerat in carne sua: Schabbath fol. 104. 2. Satdæ hæc dicitur fuisse גורים מגדלה Maria ornatrix mulierum, plicatrix capillorum muliebrium, ut fieri solet puellis sponsis. Nam מגדלה exponitur in Glossa מקלעת שיטר גשים, Implicans capillos mulierum: Sanhedrin fol. 67. 1. editionis Veneta. Maria hæc dicitur vixisse in Templo secundo; mater vs N. (id est, Christi, cujus nomen sic solent reticere) Chagiga fol. 4. סטרא Satdæ dicitur, quasi סטרא דא Declinavit ista, scilicet ad scortationes, quia scortata est, ut scribit R. Salomon in

Sanhe-

Sanhedrin. Videntur hæc omnino eodem referenda, duo historia ista Purcheti. Sed videamus nominis tetragrammati expositionem per duodecim vel quadragintas duas literas.

Petrus Galatinus in libro De arcanis catholica veritatis, cap. 11. & 12. expositionem hanc affert: Prima est, אב בן ורוח הקדוש, id est, Pater, Filius, & Spiritus Sanctus, qua voces duodecim continent literas. Altera quadraginta duarum literarum est, אב אל בן אל ורוח הקדוש, id est, Pater Deus, Filius Deus, ac Spiritus S. Deus: at non (sunt) tres dii, sed Deus unus: Alibi vidi, אב אלהים בן אלהים ורוח הקדוש אלהים שלשה, id est, Pater Deus, Filius Deus, Spiritus Sanctus Deus, tres in uno, unus in tribus. Magnum opera pretium esset, hanc expositionem posse ex Rabbisorum libris firmari. R. Bechai in principio Geneseos fol. 5. col. 2. scribit. Nomen quadraginta duarum literarum, desumi ex primo & secundo versu principii Geneseos a litera א vocis אברהם usq; ad א vocis אברהם, quæ sunt 42 literæ, ex quarum varia & multiplici combinatione, Cabalisticis notâ, sit Nomen expositum per 42 literas: Nomen autem duodecim literarum, sit ex triplicata combinatione Nominis יהוה. Sed videamus nunc varia Talmudistarum & Rabbisorum testimonia.

In Codice Talmudico Kidduschin, cap. 4. fol. 71. legitur: Nomen quatuor literarum sapienter tradiderunt discipulis suis semel in septimana: alii dixerunt, bis. Rabb Nachman filius Jiczchak assensit illis qui dixerunt, Semel; juxta illud: Hæc est nomen meum אלהים in seculum, Exod. 3. 13, scriptum est אלהים

absque Vau in medio, quasi עלםל Ad abscondendum, quod absconditum manere debuerit. Rabbab existimans publicis concionibus nomen tetragrammaton explicandum esse; illi senex quidam regessit, scriptum esse עלםל Abscondi debere. Rabbi Abhina objecit: Scriptum est, *Hoc est nomen meum*, item, *Et hoc est memoriale meum*, Exod. 3. vers. 13: Ergo duo fuerunt nomina? Respondit Deus: Non sicut scribor, ita pronuncior: Scribor per Joth He Vau He, nempe יהוה sed pronuncior per Aleph Daleth, id est, אלהי. Amplius docuerunt Rabbini: *Nomen duodecim litterarum principio tradiderunt cuilibet homini: cum autem multiplicarentur homines perfrictæ frontis & impudentes, tradebant illud tantum verecundioribus & modestioribus ex genere sacerdotali.* (nempe, ut eo benedicerent populo post sacrificium matutinum, addit Scholiastes) Hi celerimè & præcipitanter efferebant illud, dum fratres ipsorum sacerdotes, nomen tetragrammaton in solenni illa benedictione modularentur. Traditio alia. Dixit Rabbi Tarphon: Aliquando ascendi post avunculum meum in suggestum, & adverti aurem ad sacerdotem summum, & audi vi quod celeriter pronunciaret & quasi absorberet Nomen tetragrammaton inter modulationem sacerdotum. Dixit Rabb Jehuda: Dixit Rabb; *Nomen quadraginta duarum litterarum non traditur nisi verecundo, humili, mediæ ætatis viro, non itacundo, non ebrioso, non pertinaci: quicumque illud novit & in pretio habet, conservatque pure, is dilectus est supra & acceptus infra* (id est, in cælo &

lo &

lo & in terra) eumq; reverentur ac metuunt homines, ac hæres fit utriusq; seculi, hujus & futuri. *Hæc illic. Scholiastes addit: Nomen autem duodecim & quadraginta duarum literarum non revelarunt nobis.*

In Codice Pefachim, cap. 3. fol. 50: Dixit Rabh Nachman filius jitzchak: Non sicut mundus hic, ita mundus futurus erit. In mundo hoc scribitur Nomen ejus per Joth He, nempe יהוה, & legitur per Aleph Daleth, nempe אֱלֹהֵי: in mundo futuro erit unum idemq; pronunciatum & scriptum, יהוה.

In Codice Sotah, cap. 7. fol. 37: Benedictio sacerdotum (Num. 6. v. 24.) quomodo fit? In provincia (id est, extra urbem Jerusalem) dicitur triplici benedictione, sed in Sanctuario (id est, Templo Hierosolymitano) unicâ tantum: In Sanctuario pronuntiat Sacerdos Nomen tetragrammaton uti scribitur, in provincia per cognomen ejus. Et paulò post: Sic benedicitote filiis Israelis, Num. 6. 23: אִינֵי שֵׁם הַמְּפֹרָשׁ, id est, שֵׁם הַמְּיוֹחָד Nomen proprium & essentielle sive ipsum tetragrammaton, an per כְּנִי Cognomen ejus? Respon. Textus id docet me, ubi dicit: Et ponent nomen meum super filios Israel, Num. 6. 27. Nomen meum, id est, שֵׁם הַמְּיוֹחָד לִי Nomen proprium meum.

In Codice Sanhedrin cap. 4. fol. 55: Blasphemans non fit reus, nisi quum expressè protulerit nomen tetragrammaton.

In eodem libro cap. 11. fol. 90. in principio capituli: Quicumque profert Nomen tetragrammaton per literas suas vel secundum scripturam suam non est ipsi

pars in futuro seculo. *Scholias*tes ad hunc Aphorismum
notat fol. 101: Quicumque profert, scilicet extra San-
ctuarium, non autem in Sanctuario. Nam sacer-
dotes in sanctuario benedicebant populo per
Nomen istud. *Vide etiam in Schevuoth fol. 36.1.*

In Codice Abhoda Sarah: cap. 1. fol. 18. editionis Venetae:
Adduxerunt R. Chaninam filium Teradion, di-
centes ipsi: Qua ratione sic egisti in Lege? re-
spondit ipsis: Sicut praecepit mihi יהוה Deus
meus, egi. Quo audito, protinus ipsum ad com-
bustionem damnarunt, uxorem eius ad necem, fi-
liam ad lupanar. Ipsum ad combustionem, pro-
pterea quod protulerat Nomen tetragrammaton
per literas suas, ex vi decreti per Abba Schaul la-
ti: Quicumque protulerit Nomen tetragramma-
ton per literas suas, non habebit partem in futu-
ro seculo, &c. *Scholias*tes addit, eum tenuisse quo-
que explicationem eius per quadraginta duas literas, e-
iusque virtute fecisse quaecumque voluerit.

In Sanhedrin cap. 7. fol. 66: Qui maledicit patri suo &
matri suae, non fit reus nisi quum maledixerit i-
psis per Nomen tetragrammaton: si maledicat
per cognomen, (utpote Schaddai, Tzebhaoth, Rachum
Channun) Rabbi Meir ipsum condemnat, at Sa-
pientes absolunt.

In Codice Schabbath, cap. 6. fol. 63: וְזֵאת Bractea erat
quasi lamina quaedam aurea, lata duos digitos,
pertingens ab una aure ad alteram: in ea scri-
ptum duabus lineis, Joth He Vau He, יהוה, &
paulò inferius ל קדש. Dixit R. Elieser filius
Josi. Ego vidi bracteam illam in urbe quadam,
ac inscriptum ei lineam unam, ל יהוה קדש.
Idem

Idem

Idem extat in Codice Succa, cap. 1. fol. 5. vide Exod. 28. 36.
In Joma, fol. 69. 2: Et benedixit Esra Domino Deo maximo,
Neh. 8. 7. Quid est Maximo? respondit Rasi Ma-
gnificavit eum per Schemhamphorach.

In Joma fol. 39. v. 2: Eo anno, quo mortuus est Schi-
meon Justus, prædixerat Rabbini suis, se eo an-
no moriturum. Unde id scis, a jebant ipsi? respon-
debat: Omni die propitiationis apparuit mihi
senex quidam, vestitus albis & involutus albis
vestibus, ingrediebatur mecum, & egrediebatur
mecum: hodie verò apparuit mihi senex, vestitus
nigris & involutus nigris, ingrediebatur mecum,
sed non egrediebatur mecum. Post festum ergo
ægotans septem diebus, mortuus fuit. Tunc de-
stitierunt fratres ejus sacerdotes benedicere per
Nomen illud, nempe Tetragrammaton.

In Eruvin fol. 18. 2: Ex quo vastatum est Templum
sanctum, sufficit homini, ut usurpet in laudibus
& benedictionib. nomen duarum literarum יהוה.

Glossa: Quia nomen Schemhamphorach non
est datum omni homini, sed tantum sacerdotib.

In R. Chukia, autore libri Chaskuni, legitur in Collecta-
neis marginalibus ad cap. 3. Exodi: Nomen quatuor
literarum Deus tradidit Mosi: postea ipsi dixit;
Ito & congregato omnes seniores Israelis, & dic eis:
יהוה *Deus patrum vestrorum, &c. vers. 16. unde di-*
scimus, non fuisse traditum ac revelatum No-
men tetragrammaton, nisi senioribus istius secu-
li: אֱהִיָּהוּ אֲשֶׁר אֱהִיָּהוּ, vers. 14, bis scriptum
אֱהִיָּהוּ *continet in numeratione 42. ad indican-*
dum, quòd tradiderit etiam Mosi Nomen qua-
draginta duarum literarum: יהוה שמעיהו. Hoc est no-

men meum, v. 15, הוה facit 12, quo docemur, Deum docuisse ipsum quoque Nomen duodecim literarum.

In libro *Jalkut*, in *Psal.* 91. fol. 119. col. 1: Quare Israelitæ orant in seculo hoc & non exaudiuntur? propterea quia non norunt Schemhamphorasch. In seculo futuro Mesiæ, Deus notum illud ipsis faciet, & tunc exaudientur. Vide porro R. Salomonem Thren. 1. 3: *Aben Efram* in præfatione in Legem, circa finem: *Librum More Parte prima cap. 61: Akedas jitzchak* fol. 96. & fol. 109: *Librum Ikkarim, Orat. 2. cap. 28.* ubi inter cetera legitur: ויקרא הכתוב שם המשיח יהוה: צדקנו להיותו אמצעי אל שנינו הצדק מהשם על ידו ועל כן יקראו בשם השם *id est*, Vocat Scriptura nomen Mesiæ יהוה צדקני *DOMINUS* Justitia nostra (*Jer. 23. 6.*) quia erit mediator Deus, per cuius manū consecuturi sumus justitiā à Deo ipso, & idcirco vocat eum nomine יהוה. Vide eundem *Orat. 3. cap. 25.* ubi contra Christum & Christianos scribit: & ulterius *Petrum Galatinum, lib. 2. cap. 10. & seqq.* & *Tetragrammaton* *JOH. DRUSI.*

הו Heu, Hei, Eheu, Ah, Væ: ה, Heus, vocandi, *Jes. 55. 1.* & absq, *Joth* הו הו Heu. heu, *Amos 5. 16.*

הוה Chald. Proficisci, Ire, Pervenire, idem quod Hebraicè הלה. Infnit. להקה. Ad proficiscendum, *Esr. 7. 13.* Futurum, עד יקה. Donec veniret, *Esr. 5. 5:* ויקה. Et perveniat, *Esr. 6. 5.*

הום Divexavit, Turbavit: *Præteritum* והטם. *Et divexavit eos, Deut. 7. v. 23.* *Niphal* Turbari, Perstrepere, Tumultuari: *Futurum* ותהם הקריה. *Et tumultuata est civitas, 1. Reg. 1. 45.* *Hiphil Futurum* ואתהימו. *Et perstrepam, Psal 55. 3:* תהימנה מאדם. *Perstrepent pra hominibus, Mich. 2. 12.* מהומה

מהומה f. Divexatio, Turbatio, Strepitus, Tumultuatio, 1. Sam. 5. v. 9: **יום מהומה** Dies turbationis vel divexationis, Jof. 22. 5: Construct. **מהומת מור** Vexatio mortis vel lethalis, 1. Sam. 5. v. 11. Plural. **מהומות** Vexationes, 2. Par. 15. 5.

הון m. Substantia, Opes: **הון יקר** Substantiam pretiosam, Prov. 1. 13. Sufficiens, Prov. 30. v. 15: Aff. **מהונך** De substantia tua, Prov. 3. ver. 9. Plurale cum Aff. **ברכ הונך** Multitudine opum tuarum, Ezech. 27. vers. 33. **ותהיני** Vide mox in **הין**.

הזה Stertere, Somnolentum esse: Partic. plural. **הזים** Stertentes, Jof. 56. 10.

הי Heu, Væ, juxta quosdam, Ezech. 2. v. 10: Hebraei volunt idem esse quod **נהי**; vide **נהה**.

היא f. Illa, ista, ea, ac sepius scribitur cum **ו** in medio, **תוא**, & assumit **ו** ab initio, **היהי**: Pluraliter **הן** Ipsa, **להן** Ipsi, **אליהן** Ad ipsas, Exod. 1. 18. 19. Cum **ה** utring, **ההנה** Ista, 1. Sam. 17. vers. 28: **בהנה** In eis, Jerem. 5. v. 17. **הלהן** An eos Ruth 1. 13, juxta quosdam, quasi sit fœmininum pro masculino; alii, An propterea.

היבל Chaldaicum, Vide infra in **יבל**.

היה Fuit: Prater. **היית** Fuiſti, & ejecto altero, **והיית** Et eris, 2. Sam. 15. v. 33; cum **ה** paragogico **והיית** Et eris, 2. Sam. 10. 11. Fœmininum cum **י** redundante in fine **והיית** Et non fuiſti, Ezech. 16. vers. 31. Particip. fœm. **היה** Est, Exod. 9. 3. Infinit. forma Chaldaica in Tzere, **היה** Esse, Ezech. 21. 10. Futur. **אהיה** Ero, cum Apocopa **ואהי** Et fui, Psalm. 69. vers. 12: **יהי אור** Esto lux, Gen. 1. 3. Niphal Fieri, Effici, & quasi contraria significatione Confici, quasi De fieri dicas: ut, **נהיית** **ונחלית** Confectus fui, & egrotavi, Dan. 8. 27: sic, **ושנחו**

נִהְיָה Et somnus ejus confectus fuit ipse, id est, fractus, interruptus, excussus, Dan. 2. 1. Partic. fæmin. **בְּאוֹהַ נְהִיָּה** Desiderium effectum, Prov. 13. 19.

אֶהְיֶה Ehjeh, Ero, Sum, usurpatum ut proprium Nomen Dei, ab æterna ejus essentia, Exod. 3. 14.

הֵיךְ Quomodo, idem quod **אֵיךְ**, commutatis א & ה, 1. Par. 13. 1 2. Dan. 10. 17.

חֵיכֵל Vide mox in הכל.

חֵימָן Vide in אמן.

הֵינִי Hiphil **הֵינִי** Paratus fuit, Paratū se obrulit, Ultro, Promptè voluit: Futurum **יִתְהַיְנוּ לְטַלּוֹר** Et parati fuistis, Voluistis ascendere. Deut. 1. 41. Deducunt Hebr. ab **הֵן** ecce, eo sensu, quo qui se promptū & paratum offert, dicit, **הֵנִי** Ecce me, **הֵנּוּ** ecce nos.

הֵינִי Hin, mensura liquidorum, qua continebat duodecim Logos: Logus autem sex ova: Menachoth fol. 89. v. 1.

חֵינִי Chaldaicum vide in אַתָּא.

הֵךְ Vide paulò ante in הוּךְ.

הַכֵּל **חֵיכֵל** m. Palatium; Regia, Templum: Construct. **בְּחֵיכֵל הַמֶּלֶךְ** In palatio regis, Dan. 1. 4. Aff. **בְּחֵיכֵלוֹ** In templo ejus, Psal. 27. 4. Plurale Construct. **לְחֵיכֵי לֵיכִם** Et templis eburneis, Psal. 45. v. 9: Aff. **חֵיכֵלוֹרֵי** In templa vestra, Joel. 3. vers. 5. Et forma fæmin. **חֵיכֵלוֹרֵי** Tempa, Hof. 8. 14.

הִכָּר Obfirmavit se: Futur. **תִּהְיֶינָה לִי** Obfirmabitis vos mihi, aut contra me, Job. 19. 3.

הִכָּרָה f. Obfirmatio, Obduratio: Construct. **חִכָּרָה** Obfirmatio faciei ipsorum, Jes. 3. 9. Quidam Agnitio faciei ipsorum, & ita est à **נָכַר**.

הִלָּא **הִלָּא** Ultra, Ulterius, loci & temporis: **נִשְׁתַּלָּא** Secede ulterius, illuc, eò, Gen. 19. 9: **מִהִלָּא לְמַגְדֵּל** Ab ultra, id est, longè ultra turrim Gen. 35. v. 21.

35. v. 21. Hinc Verbum; unde Part. ex Niphal והמהלך
Et procul distam vel disiectam, Mich. 4. 7.

הִלֵּךְ Ambulavit, Ivit, Incelsit: cum אל construa
et אָ Adivit, Accessit: cum מן Abivit, Transle
iit: cum לפני Præcelsit: cum אחר Secutus est. Prat.
cum Aleph paragogico, וההלכו Qui venerant, Jos. 10. 24.
Secunda scem. cum י redundante, והלכתי Ivisti, Jer. 31. v. 21.
Part. scem. מדוע אתי הלכתי Quare itura es, 2. Reg. 4. 23.
cum י utrobique, redundante juxta Masorethas. Infinit.
הלכו Eundo & deficiendo, Genes. 8. 5. Imper. הלכו
Abite, Jer. 51. 50. Futur. יהלך Abit. Job. 16. 6. Et alia forma,
תהלך Ambulabit, Psal. 37. 9. Exo. 9. 23. ad formam תשבב.
Niphal Præter. נהלכתי Abire, id est, evanescere cogor,
Psal. 109. 23: Pihel Præter. הלכו Ire faciunt vel cogunt,
Job. 24. vers. 10. Futur. אהלך Deduco Prov. 8. v. 20: יהלך
Præire faciet, Psal. 85. 14. significat etiam simpliciter ut in
Kal. Chald. Particip. מהלך Obambulans, Dan. 4.
v. 26: plur. ex Aphel, מהלכין Ambulantes, Dan. 3.
25 & 4. v. 34. Hithpabel וההלך Itavit, Obambula
vit, Continenter, Indefinenter ivit: Prat. וההלך שם
Itaverat eo vel illuc, 1. Sam. 30. 31.

הִלֵּךְ m. Itio, Ambulatio: Viator pro איש הילך Vir itionis,
2. Sam. 12. v. 4: Fluxus; הילך רבש Fluxus mellis, 1. Sam.
14. v. 26: quædam exemplaria in utroque loco habent du
plex Segol.

הִלֵּךְ Chal. Vestigial, vel ut Ab. Esra scribit, מס ההלכים
Tributum transeuntium, Efr. 4. 13.

הִלֵּכִי m. Ambulatio, Incessus: Plural. cum Aff. הליכי
Gressus meos, Vestigia gressuum meorum, Job. 29. 6.

הִלֵּכָה f. idem: Aff. בהליכותם In ambulatione sua,
Nab. 2. vers. 5. quod juxta Masorethas scribitur cum י re
dundante: Plur. הליכות אלי Incessus Dei mei, Psal. 68. 25:

Aff. ראו חליכותיך *Viderunt incessus tuos, ibid.*
 מהלך m. Iter, Profectio: Constr. מהלך יום אחד *Iti-*
nere diei unius, Jon. 3. v. 4: Item, Ambulacrum, Ezech.

42. v. 4.

מהלכים m.p. Viæ, ambulandi loca, Zach. 3. 7.

תהלות f.p. Progreffiones, Nehem. 12. 31.

הלל Infanivit: Particip. הוללים *Insanientes,*
Pfalm. 5. 6. Futurum אל תהלו Ne insaniatis,
Pfal. 75. 5. Niph'al Partic. וּבְכָל הַנְּהַלְוֹלִים Et in omni-
bus laudatis arboribus, Jesa. 7. v. 19: Ab. Esra, In domibus
vel locis laudatis. Quidam, In stultis, id est, vilibus & in-
gloriis arboribus ac lignis. Pihel הלל Insanum redde-
re, Infatuare: sepius Laudare, Laudibus extolle-
re, & ita construitur cum Accusativo, item cum Propo-
sitione, על, אל, ל, ב, ל: Præter. הלל Laudavit, Pfalm.
10. vers. 3! Particip. מְהַלְלִים לשם Laudes dicentes
nomini, 1. Paralip. 29. v. 13. juxta primam significationem
altera forma hujus conjugationis hic usurpatur: Futu-
rum, יהלו Insanos vel stultos reddit, Job. 12. v. 17. Jesa. 44.
vers. 25. Eccles. 7. 8. Pih'al Præter. הוללו Laudata fuerunt,
Pfalm. 78. vers. 63: העיר ההללה Civitas laudatissima,
Ezech. 26. v. 17. Part. מהלל Laudatus, Pfalm. 18. 4: & ex
prima significatione Plur. מהוללו Pfal. 102. 9. מהולל In-
sanus, ad insaniam adactus, Eccl. 2. 2. Futu. יהלל Lauda-
bitur, Pro. 12. 8. Hiphil Splendere, Lucere, Splendere
facere: Infin. irregularis, בהלו Dum efficit ut splendeat,
Job. 29. v. 1, pro בהלו. Futur. יהל Splendet, Job. 31. 26:
& cum Epenthesi ולא יאהיל Et non splenderet, Job. 25. 5,
vel est loco ך characteristicæ Cōjugationis, levioris pro-
nunciationis causa: תהל Splendet, Job. 41. vers. 9: יהל
Faciet ut splendeat, Jesa. 13. vers. 10. Hitpabel התהלל
Laudare, Jactare se, Laudibus se efferre, Gloriari:
 item

item

item ex prima significatione, Insanire: Prater. והתהוללו
Et insaniant, Jer. 46. 9. Parti. אש מתהלל Vir se jactans
Prov. 25. v. 14. Imper. והתהוללו Et insanite, id est, insano
impetu feramini vel agitamini, Jer. 46. 9.

הילל m. Lucifer, stella matutina, Jes. 14. 12.

הלול m. Laus, Laudatio, Laudativum carmen:
plur. קדש הלולים Sanctitas, res sancta laudum, qua sc. in
laudem ipsius ipsi consecretur vel offeratur, Levit. 19. 24:
ויצטו הלולים Et fecerunt laudationes, hymnos vel lau-
dativa carmina, Jud. 9. 27: Kimchi, Lætitias, hilaria,
& inde בית הלולא Domus latitiæ: Chaldeus, חגגין
Tripudia.

הוללה f. Infania: plur. הוללות Infania, omnimoda in-
fania, Eccles. 1. 17. & 2. 12.

הוללות f. Infania, Eccles. 10. 13.

הללויה Hallelujah, vox composita ex Imperativo Pi-
hel הללו & nomine divino יהוה, & valet, Laudate Do-
minum.

מהלל masc. Laus: Aff. לפי מהללו juxta laudem suam,
Prov. 27. v. 21.

תהלה f. Lux, Splendor, Job. 4. 18, juxta R. Levi: Chal-
deus, Laudem: Ab. Esra, Stultitiam.

תהלה f. Laus, Laudatio: עיר תהלה Civitas laudis,
Jer. 49. 25, ubi quædam exemplaria habent תהלה, quasi
Constructum sit pro Absoluto. Constr. תהלה Jer. 48. v. 2:
Aff. תהלתו Laus ejus, Hab. 3. 3: Plurale, תהלות Laudes,
Psal. 78. 4. Rabbini utuntur etiam forma masculina, un-
de Psalmi Davidis inscribuntur ספר תהלים Liber lau-
dum, & per Syncopam תלים.

הלם Contudit, Obtudit: Prater. אן הלמו Tunc
obtuderunt, vel obtuse fuerunt, juxta quosdam,
Jud. 5. 22: והלמה סיסרא Et obtudit Siferam, v. 26.

הולם m. Tufio: את הולם פָּעַם Tufionem in cudeis vel super incude. *Jes. 41. 7.*

הלום Huc, Hic, *Gen. 16. 13. Jud. 20. 7.*

הלמות f. Malleus, Tudes, *Jud. 5. 26.*

הלום Adamas, lapis pretiosus, quia Contundit ac confingit omnes alios Lapidēs, *Exod. 28. 18.*

מהלמות f. p. Contusiones, *Pro. 18. 6. & 19. 29.*

הם Pronomen vide in הוא: & הַמּוֹ Pronomē Chaldaicum, vide ibidem.

המה Tumultuatus fuit, Strepuit, Perstrepuit, Fremuit: Praeter. הַמּוֹ גוֹיִם Fremuerunt gentes, *Psal. 46. 7.* Part. fœm. הַמּוֹה Strepera, *Prov. 7. 11.* ubi est loco tertiæ radicalis דָּ: plur. בְּרֵאשׁ הַמּוֹה In capite tumultuantium, *Pro. 1. 21.* id est, Turbarum, quæ strepera & tumultuose esse solent.

המיות f. Strepitus: Construct. הַמּוֹת בְּבָלְיָהוּ Strepitus nabiliorum tuorum, *Jes. 14. 11.*

המון m. Fremitus, Strepitus, Sonitus, Tumultus; Multitudo, Turba: Copia, opum scil. ut *Eccles. 5. v. 9.* *Psal. 37. v. 16:* Et cum אֶלּוֹ He הַמּוֹן Multitudinem, Vulgum, *Jer. 52. v. 15.* Construct. הַמּוֹן גוֹיִם Multitudinis gentium, *Genes. 17. 4.* Aff. וְאֶל הַמּוֹן Et ad multitudinem ejus, *Ezech. 31. vers. 2:* Et cum הַמּוֹן loco Vau הַמּוֹן Multitudo ejus, *vers. 18:* Plurale, הַמּוֹנִים Multitudines, *Joel. 3. vers. 14:* Aff. וְכָל הַמּוֹנִים Et omnes copias ejus, *Ezech. 32. v. 20.*

המים m. p. Streperi, Thraſones: juxta quosdam: unde defectivum, וְלֹא מֵהַמּוֹם Neq, ex Thraſonibus ipſorū, *Ezech. 7. v. 11.* pro מֵהַמּוֹם: Hebraei putant esse ex geminato Pronomine הם, quasi מֵהַם אֲשֶׁר מֵהַם Neque ex illis qui ab ipsis sunt, id est, liberis posteris. Sic Chaldaeus, וְלֹא מֵבְנֵיהוֹן Neque ex liberis ipſorum.

המיות

המית f. Strepitus, Sonitus, juxta quosdam, unde cum
Aff. ואל המיתו Et ad strepitum vel sonitum ejus, Prov. 19.
vers. 18, id est, dum clamore & fletu tibi obstrepit filius, ne
condonet animus tuus, ne parcito eum castigare: vide et-
iam in מות in Hiphil

המולה quod vide in מולל.

המס Profligavit, Quassavit, Contrivit: Prater.
והמתי את כל העם Et quassit, Jesa. 28. 28: והמס
Et conteram omnem populum, Exod. 23. 27. Infn. להמס
Ad quassandum eos, Deut. 2. 15. Futur. ויהם את מחנה Et
fudit castra, Exod. 14. 24.

המן Multiplicari: Infnit. ויען המנכך Propter
multiplicari vos, vel potius, Multiplicare, Eo
quod multiplicaveritis, id est, Ezech. 5. 7. Non est, inquit
Kimchi, ab המון, quia istius forma Nomina Cholem cum
Affixis retinent. Vide המה.

המס המסים m. p. Cremia, Stripulæ, Jesa. 64. 2. R.
Sol. Res liquidas, exponit, quæ facile ad ignem
liquefcunt & consumuntur, & ita esset א מסס.

המר Unde nomen plur. scdm. מהמרור Scrobes, Fo-
veæ, Psal. 140. 11.

הן En, Ecce: interdum etiam est An, Num? הן עים
Ecce populus, Num. 23. 24: הן היתה כואח An fuerit
hujusmodi, Jer. 2. 10,

הן Chald. Si, Dan. 3. 15: הן די Quod si, Esr. 4. v. 13: In
continuata sententia repetitum est Sive: הן איתי si-
ve futurum est, והן לא, Dan. 3. 17, 18.

הן Pronomen, vide supra in היא.

הן Chaldaicum, vide suo loco.

הנה Ecce: Aff. הנהו Ecce cum, הנהך vel הנכרה ecce tu, 2.
Reg. 7. 2: הנהי & הנני Ecce ego: bis cū Segol, & utroq. Nū
dagesato, הנני בניי Ecce ego fili mi, Gen. 22. 7. & 27. 1.

vel הַנּוֹנוּ *Ecce nos, quod postremum ter legitur, Gen. 44. v. 16, & 50. 18. Num. 14. 40.*

הַנּוּחַ *Huc & illuc, Jos. 8. 20: הַנּוּחַ הַזֶּה וְהַנּוּחַ הַהוּא Hucusq, 1. Sam. 7. 12: hinc contractum הַנּוּחַ Hucusque. Eccles. 4. 2, & inde cum Apocopa, וַיֵּדוּ v. 3.*

הַסֵּה *Pihel Silere: Imper. per Apocopam, הַסֵּה Sile, Zach. 2. 13, pro הַסֵּה: Plur. הַסֵּו Silete, Neh. 8. 11. Hiphil Futur. per Apocopam, וַיַּסֵּה Et silere fecit, Compe- scuit, Num. 13. 31, pro וַיַּסֵּה.*

הַפֵּךְ *Vertit, Evertit, Convertit, Invertit, Ob- Sub. Mutavit, Commutavit, Immutavit: Et interdum, Converterese, Verti, Mutari; Prater. הַפֵּךְ לְבָנַי Versus fuit albus, id est, Mutatus in album, Le- vit. 13. v. 3: הַפִּכּוּ Verterunt se, Psalm. 78. 9. Partic. cum, paragogico, הַפִּכִי Qui convertit, Psalm. 114. v. 8, Futur. וַתֵּפֹךְ וַתֵּפֹךְ Et vertit se, id est, reversa est, & abiit, 2. Par. 9. 12. Niphal Particip. וַתֵּפֹךְ Versus fuit, Exod. 7. 15. Et in Cholem, וַתֵּפֹךְ וַתֵּפֹךְ Et conversum fuit illud, Esth. 9. 1, simile vide in הַפֵּךְ in Niphal. Fut. וְלֹא תֵפֹךְ Et non vertes te, Ezech. 4. 10. Hophal Prat. וַתֵּפֹךְ conversa est, Job. 30. v. 15. Hithpabel Partic. וַתֵּפֹךְ Obvertebat se, Jud. 7. 13: fœmin. הַחֶרֶב מִתֵּפֶכֶת Gladii sese vertentis, id est, vibrantis vel versatilis, Genes. 3. 24. Futur. וַתֵּפֹךְ Mutabitur, Job 38. vers. 14.*

הַפֵּךְ *m. Diversum, Contrarium: הַפֵּךְ מִן הַנְּשִׁים Con- trarium ab istis mulieribus, Ezech. 16. 34: לְהַפֵּךְ In con- trarium, ibid.*

הַפֵּכָה *f. Subversio, Gen. 19. 29.*

הַפִּכָה *m. Volubilis, Versatilis, Prov. 21. 8.*

מִהַפֵּכָה *f. Subversio: Constructum מִהַפֵּכָה כִּדְמָה Sicut subversio Sodomæ, Deut. 29. 23.*

מִהַפֵּת *f. Cippus, sic dictus ab Evertendo & contor- quendo*

quando fontium corpore, 2. Par. 16. v. 10. Jerem. 29. v. 26.
תהפכה f. Perversitas: Plur. **תהפכות** Generatio perversitatum, id est, summè perversa, Deut. 32. 20.

הצן m. Currus falcatus, Ezech. 23. 24: currus bellici genus fuit, juxta Kimchium.

הרג Occidit, Interfecit: Præter. **הרג אותם** Occidit eos, Jud. 9. v. 24. Niphal Infinitivus. **בהרג הרג** Quum interficientur interfectione, Ezech. 26. 15, pro **בהרג**, & Sagol est propter sequentem gutturalem affectam Kametz: simile vide in **עטף**. Pyhal Præter. **הרג** Interfectus est, Jes. 27. 7.

הרג m. Occisio, Interfectio, Cædes: **ביום הרג רב** Tempore cadis magnæ, Jes. 30. 25.

הרגה fœm. Idem: **צאן ההרגה** Pecus occisionis, Zach. 11. vers. 4.

הרה Concepit: Præter. **והרה עמל** Concepit laborem, Psal. 7. 15. Infinitivus. **הרה והגו** Concipere & loqui, Jesa. 59. 13, cum **ו** loco **ה**, & Cholem ab initio est loco Kametz. Futur. **ותהר לו** Et concepit ea illi, id est, ex illo, Genes 38. v. 18. **ותהר את מרים** Et concepit Miriamum, id est, conceptum peperit, 1. Par. 4. vers. 17. Pyhal Præter. **הרה גבר** Conceptus est vir, Job. 3. 2, id est, natus in lucem editus.

הורה m. Genitor, quasi faciens Concipere: Plurale cum Aff. **על ברכות הורי** Benedictionibus progenitorum meorum, Genes. 49. 26.

הורה f. Genitrix: Aff. **הרתם** Genitrix eorum, Hof. 2. 5.

הרה f. Gravida, Prægnans, Gen. 38. 24: Constr. **הרה עולם** Ut gravida perpetuo, Jer. 20. 17: Plur. **הרות** Amos 1. 13: Aff. **והרתיהם** Et gravidas eorum, 2. Reg. 8. 12.

הרהיה f. idem: Plur. cum Aff. **והרהיהו** Et prægnantes ejus diffidentur, Hof. 14. 1.

הריון *m.* Conceptus: Aff. וְהָרִינָה Et conceptum tuum,
Genes. 3. v. 16.

הריון *m.* idem, Ruth. 4. 12.

הרהר Chald. Cogitavit: unde Nomen plur.
הַרְהָרִין Cogitationes, Dan. 4. v. 2. In Tar-
gum saepius occurrit. Rabbinī dicunt אין להרהר אחר
מעשי השם Non est speculandum post opera Dei.

הרמון Nomen, idem quod אַרְמוֹן, vide illic.

הרס Diruit, Destruxit, Demolitus est: Subver-
tit, Perrupit: Praeter. וְעָרְוּ הָרָס Et urbes ejus
destruebat, Jesa. 14. vers. 17. Niphal Praeter. נִהָרְסוּ De-
struantur, Jer. 50. v. 15. Futur. וְלֹא יִהָרָס Et non destrue-
tur, Jerem. 31. 40. Pihel Part. נִהָרְסִיךָ Destruentes te,
Jesa. 49. 17. Infini. הָרָס הָהָרִים Demoliendo demolitor
eos, Exod. 23. 24.

הרס *m.* Destruccio, Jea. 19. 18.

הריסות *fem.* idem: Aff. הַרְסִיתָךְ Destructionis tuae, Jos.
49. v. 19. Plur. cum Aff. וְהַרְסִיתָיו Et demolitiones ejus,
Amos 9. v. 11.

הרהר *masc.* Mons: Aff. הַרְרִי בְּשָׂדֵיךָ Montem
meum cum agro, Jerem. 17. v. 3. לְהַרְרִי In monte
meo, Psal. 30. 5. בְּהַרְרִים In monte suo, Gen. 14. 6. Plurale
Constructum, הַרְרֵי קָדִים Montium antiquitatis, id est,
antiquissimorum, Deut. 33. 15: Aff. וּמִהַרְרֵיהֶם Et de monti-
bus ejus, Deut. 8. 9.

הר *m.* Mons, Montana loca: Cum articulo הַ nota-
tur cum Kametz: absque eo cum P. at hach, quasi illa sit
forma absoluta, haec constructa: עַל הָהָר הַזֶּה Super mon-
tem hunc, Exod. 3. 12: Cum He locali, הַהָרָה In montem,
Gen. 12. 8: הַר אֱלֹהִים Mons Dei, Psal. 68. 16: Aff. נֹודֵי הָרִים
Emigrae de monte vestro, Psalm. 11. 1, & deest Praepositio כִּן:
Plurale, הָרִים Montes, Genes. 7. v. 20, & Kametz est loco
עַל הָרִים

ejecti Dagesch ex Resch. Nam est ex Defectivis secundæ radicali. Est & הרי pro הרים Zach. 14. 5, cui simile vide infra in היל in Nomine הילון: Constructum, הרי Ezech. 6. 2: Aff. אח הריי Montes ejus, Ezech. 35. 8.

הרי m. Montanus, juxta quosdam: aliis est Affixum Pronomen, ut in initio Radicis positum.

התל Pibel, Ludificavit, Delusit, Illusit, & irregulariter sic dicitur, pro התל, cui non absimile in פקד in Hitpabel. Construitur cum Prepositione ב: Præter, בי התל Illusit mihi, Gen. 31. 7. Insi. cum Futuro, בו בהתל באנוש תהתלו בו Secundum illudere, vel sicut illuditis homini, illudetis ei? Job. 13. 9: regularis forma, יהתל בהם Illudebat eis, 1. Reg. 18. 27. Pyhal Prat. לב הותל, Animus illusus, Jesa. 44. 20.

התלים m. p. Ludificationes, Illusiones, Job. 17. 2.

מהתלות f. p. idem. Jea. 30. 10.

התת Pibel הוהת Prava moliri, insidiari, machinari. Futurum, תהותתו Prava, vel Aerumnas machinabimini, Psalm. 62. 4. Ab. Esra & R. Sol. deducunt à Nomine Plurali הוות, de quo in הורה it aut ה servile transeat in Radicale. Sic & Kimchi הוות Cogitabitis prava.

ו

וו m. Uncinus, Uncus, à quorum forma litera ו & figuram & nomen habet. Tales sunt Unci in quibus janua versantur. Plurale וויה וויה Fecit uncus, Exod. 38. v. 28: Constructum, ווי העמודים Uncos columnarum, Exod. 27. 10: Aff. וויהם Unci earum, Exod. 26. v. 37.